

J. A. Hansen: Jeg tror for Die-
bliffet at kunne indfrænte mig til at henvise
til de Oplysninger, jeg gav ved Indbringelsen
af nærværende Lovforslag, hvilke jeg tror i det
Hele taget foreløbig ere tilstræffelige. Forsaa-
vidt imidlertid noget af de ærede Medlemmer
skulde have Et og Andet at indbende imod
Lovforslaget, forbeholder jeg mig at tage Dr-
det derom i sin rettidige Besv.

Berg: Ved første Behandling af den
Sag, der, som jeg formoder, har givet Aaled-
ning til, at vi have faaet nærværende Lovfor-
slags udtalte jeg, at idersom man skulde til-
staa nogen Begunstigelse i den Retning eller
i den Hensigt, i hvilken det tidligere indbragte
Lovforslag kom til os, maatte man give det
Anvendelse, ikke blot her i Kjøbenhavn men
over det hele Land. Forsaavidt dette nu er
det nærværende Lovforslags Hensigt, kan jeg
ikke Andet end paassjæene den Forandring, der
saaledes er foregaaet med det oprindelige Lov-
forslag, saaledes som det nu foreligger. Men
ligesom jeg den Gang var af den Anskuelse,
at det var en uvilksom rigtig Maade at komme
Diemebet til Hjælp paa, saaledes har jeg ogsaa
samme Anskuelse med Hensyn til det nær-
værende Lovforslag. Jeg tror ikke, at de
ærede Forslagsstillere ville naage dens Hensigt
— i alt Fald ingenlunde i den Grad som
det er tilfaldet — at komme usformuende Fa-
milier til Hjælp, omtrent paa ligelig Maade
omkring i Landets forskjellige Egne, naar man
vedtager nærværende Lovforslag. For det første
paatrænger den Bemærkning sig end at
det, at give Frihed for Boliger af en vis
Størrelse, kan i mange Tilfælde blive det
Samme som at ville give en Præmie for at
bo usundt. De Fordringer, man med Nette
har stillet fra flere forskjellige Steder, og som
man ogsaa har hørt fremsatte fra Megjerin-
gens Side om det Uanselige i at kunne ind-
rette Boliger saa og saa komme let i Strid
med nærværende Lovforslags Bestemmelser.
Jeg henviste til en Distriktslæges Udtalelse
her i Kjøbenhavn ved første Behandling af
det tidligere forelagte Forslag, og skal atter
gjøre opmærksom derpaa. Han har udtalt —
det er en Mand, der besætter sig meget med

disse Sager — at man sjarere burde paa-
lægge en høj Afgift paa disse smaa Leilighede-
der, der ikke burde existere, fordi de vare
usunde at bo i for vedkommende Familier.
Dernæst er der den Betragtning, at man ved
disse Bestemmelser om smaa Boliger kommer
til at give enkelte Personer Løttelsen — jeg
forudsætter nemlig, at det vilde være Leteren,
der kommer til Gode — og giver altsaa en
Løttelse til Personer, der ere saaledes stillede, at de
særdels godt kunne udrede en foragtet Leie. Eller
man kommer til at give Familier med 1 a 2
Børn Løttelsen — hvorimod de noget større
Familier, der navnlig trænge til Løttelser, men
som nødvendig maa have noget større Boliger,
ville være uheldigere stillede, i Forhold til
disse Familier vil det Omvendte blive Tilfæl-
det af det, man har tilfaldet. De, der trænge
højest til Løttelser, ville efter disse Be-
stemmelser ikke faae dem. Dernæst vil det ikke
sjældent hændes — og jeg er overbevist om, at det
navnlig vil hændes paa Landet, men dog ogsaa
i Kjøbstæderne — at der findes et Hus, der
er noget større eller noget værdifuldere, end
her er angivet i Lovforslaget. Saalænge For-
sørgeren lever, kan Afgiften nok udredes; men
lad os nu tænke os, at han gaar bort; Enen
fortætter da Bedriften ved Hjælp af en Me-
sterlevend, men med langt ringere Indtægter.
Hun har imidlertid sit Hus, og det er ikke
saaledes indrettet, at hun kan leie noget bort
deraf, hvad der jo ogsaa i flere Henseender vilde
vilde hende Allemper. Hun kan i da heller ikke
selv om hun hører til den Klasse, der særdels
trænger til Løttelse, nyde Gavn af Loven.
Det Samme kan jo være Tilfældet med Nær-
ingsdrivende, som i deres yngre Aar paa
Grund af heldige Konfurrenseforhold eller
Sligt have siddet ret jevnt og godt i det, og
have faaet sig bygget et Hus over den her
angivne Størrelse. Nu gaar det mere og
mere tilbage for dem paa Grund af forskjel-
lige Forhold — disse kunne jo ofte verte
meget hurtigt for de Vedkommende — og
disse Folk kunne da atter udenfor nærvæ-
rende Lovforslags Bestemmelser, just da de
hængte højest til dem. De, der i sin Tid
have af Hensyn til de Fordringer, der maa
stilles for at tilfredsstille de sanitære Hensyn,